

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 5 marca 2009 r. w sprawie R 383/2008-1 oraz przekazanie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego OHIM celem prowadzenia postępowania; i
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Pineapple Trademarks Pty Ltd

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „KUSTOM” dla towarów należących do klas 18, 25 i 28

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Angel Custodio Dalmau Salmons

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy „CUSTO” dla towarów należących do klas 18 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w stosunku do wszystkich spornych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza naruszyła prawo stwierdzając istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku spornych znaków towarowych; naruszenie prawa do obrony strony skarżącej poprzez stwierdzenie przez Izbę Odwoławczą podobieństw fonetycznych i koncepcyjnych pomiędzy kolidującymi ze sobą znakami towarowymi, które nie zostały potwierdzone żadnym istotnym dowodem natomiast stronie skarżącej nie umożliwiono przedstawienia uwag.

Skarga wniesiona w dniu 14 lipca 2009 r. — Deutsche Bahn przeciwko OHIM — DSB (IC4)

(Sprawa T-274/09)

(2009/C 220/80)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Deutsche Bahn AG (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: E. Haag, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: DSB (Kopenhaga, Dania)

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 30 kwietnia 2009 r. oraz decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 26 lipca 2007 r.;

- obciążenie OHIM całością kosztów postępowania, włącznie z kosztami powstałymi na etapie postępowania odwoławczego i postępowania w sprawie sprzeciwu.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: DSB

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „IC4” dla towarów z klasy 39 (zgłoszenie nr 4 255 411)

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „ICE” dla towarów i usług z klas 6, 7, 9, 11, 12, 19, 37, 38, 39, 41 i 42 (wspólnotowy znak towarowy nr 170605) i niemiecki graficzny znak towarowy „IC” dla usług z klas 39 i 42 (nr 1 009 258)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ pomiędzy kolidującymi ze sobą znakami towarowymi istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 16 lipca 2009 r. — Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) przeciwko Komisji

(Sprawa T-275/09)

(2009/C 220/81)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sepracor Pharmaceuticals (Ireland) Ltd (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: I. Dodds-Smith, Solicitor, D. Anderson, QC i J. Stratford, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach niniejszej skargi skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 230 WE, decyzji Komisji, na mocy której ta ostatnia, potwierdzając opinię Komitetu ds. Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi Europejskiej Agencji Leków (EMA), wydała pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu skarżącej o nazwie „Luniviva”, lecz uznała, że zawarty w nim „eszopiklon” nie jest nową substancją aktywną w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 726/2004⁽¹⁾.